

РЕШЕНИЕ

№ 6178

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5802** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], срещу Решение от 14.04.2021г. по НАХД № 13921/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-529 от 29.09.2020 г. издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на [фирма], на основание чл.23, ал.2, т.1, пред.1 от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПМПЗФИ) са наложени три административни наказания – „имуществена санкция” в размер на 1000 лева всяка, за извършени три нарушения на чл.19, §1, ал.1, в частта „тясно свързани с тях лица”, предложение второ, в частта му „уведомяват компетентният орган”, б.”а”, във връзка с чл.19, §1, ал.2 и чл.19, §1, ал.3, във връзка с чл.19, §8 от Регламент № 596/2014г.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество, като постановено при неправилно приложение на закона, допуснати процесуални нарушения и явна

несправедливост на наложеното наказание. Аргументирани с доводи, че в нарушение на задълженията по чл.13, чл.14 и чл.107 НПК, вр.чл.84 ЗАНН от СРС е допуснато съществено процесуално нарушение в процеса на събиране на доказателствените материали, включени в предмета на доказване, тъй като по направените с молба от 13.01.2021 г. до СРС доказателствени искания изобщо липсва произнасяне на съда. Мотивирани са съображения, че дружеството не е извършило вмененото му нарушение. Същото представлявало маловажен случай, което обстоятелство не било съобразено от районния съд. Заявява искане да се отмени обжалваното решение и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП. Алтернативно, иска делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът Комисия за финансов надзор в писмен отговор оспорва нейната основателност. Твърди, че са били налице всички елементи от фактическия състав за реализиране отговорността на дружеството. Иска решението да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка: На 04.05.2020 г. в КФН постъпила информация от [фирма], че за периода от 01.01.2020 г. до 23.04.2020 г. [фирма] е сключило три сделки с емисията акции, с ISIN BG11ASASBT10, от капитала на [фирма] (емитент), а именно: номер на сделка в [фирма] – M2020022800003058, от дата 28.02.2020 г., брой финансови инструменти – 5 000, единична цена - 12,80 лева, сума – 64 000,00 лева, покупка/продажба – продажба; номер на сделка в [фирма] – M2020022800003059, от дата 28.02.2020 г., брой финансови инструменти – 4 500, единична цена - 12,80 лева, сума – 57 600,00 лева, покупка/продажба – продажба и номер на сделка в [фирма] – M2020022800003060, от дата 28.02.2020 г., брой финансови инструменти - 200, единична цена - 12,80 лева, сума – 2 560,00 лева, покупка/продажба – продажба.

В хода на извършена в КФН проверка е установено, че действителният собственик на [фирма] е [фирма], което дружество е член на Надзорния съвет на [фирма]. Прието е, че [фирма] е юридическо лице, тясно свързано с лице, което изпълнява ръководни функции [фирма].

Със сключената на 28.02.2020 г. сделка M2020022800003058, за 5 000 бр. акции на стойност 64 000,00 лв., прагът от 5 000 евро е бил преминал и [фирма] е следвало да уведоми КФН за тази и всяка следваща сделка с емисията акции от капитала на [фирма], сключена за собствена сметка в рамките на календарната 2020 година. Това е следвало да стане в срок от 3 работни дни, считано от датата на сделката.

Срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН за нарушение на чл. 19, § 1,

ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват компетентния орган“, б. „а“, във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във връзка с чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 г. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил предявен на представляващ нарушителя, а последният го подписал без възражения.

АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното понастоящем Наказателно постановление № Р-10-529 от 29.09.2020 г., с което за нарушение на чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват компетентния орган“, б. „а“, във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във връзка с чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 г., на дружеството са наложени три административни наказания – „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева всяка, на основание чл.23, ал.2, т.1, пред.1 от ЗПМПЗФИ.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд обосновал извод за законосъобразност на НП като издадено при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон. Решението е неправилно.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН.

Районният съд не е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестраниното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, като не е съобразил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и, ал. 3 от НПК.

Производството пред СРС е образувано по жалба на [фирма] срещу НП № Р-10-529/29.09.2020г. С молба от 13.01.2021 г. [фирма] е посочило, че оспорва дружеството да е извършило описаното в НП нарушение, като за доказване на твърденията си моли съда: по т. II от молбата да изиска по служебен път информация от КФН и от ЗАД [фирма] кога е уведомило КФН за прехвърляне на акционерното участие в [фирма], както и какви документи са представени в комисията и по т.III към свидетеля П. (актосъставител) да бъде зададен следния въпрос: „При съставянето на АУАН било ли му е известно, че в КФН са представени документи от ЗАД [фирма], относно смяната на едноличния собственик на капитала на [фирма] и това обстоятелство взето ли е предвид.“.

По тази молба липсва произнасяне от страна на въззивния съд. В съдебното заседание на 14.01.2021 г. съдът не се е произнесъл с изрично определение по доказателствените искания на жалбоподателя, приключил е съдебното следствие и е дал ход на съдебните прения.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от НПК районният съд в пределите на своята компетентност е длъжен да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина. В случая съдът е събрал единствено показанията на актосъставителя, които е кредитирал изцяло при формиране на фактическите си изводи. Съдът обаче не е обезпечил правото на жалбоподателя да докаже поддържаната от него защитна теза, като се произнесе по направените още в уточняващата му молба доказателствени искания за събиране на допълнителни доказателства, които да опровергават констатациите, отразени в АУАН и НП. Предприемайки такова процесуално поведение, съдът не е обезпечил всестраниното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая, с което

съществено е нарушил процесуалните правила. В производството съдът е следвало да бъде активен участник за изясняване на релевантните факти и установяване на обективната истина.

В съдебното производство съдът е длъжен да събира доказателства и служебно, когато това е необходимо за изясняването на фактическата обстановка, при която е извършено нарушението. Вероятността при събирането и преценката на всички относими в случая доказателства в тяхната съвкупност районният съд да достигне до различен правен извод, е достатъчно основание да се приеме допуснатото нарушение от СРС, за съществено, което сочи наличието на отменително касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че районният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила при разглеждането на делото и постановяването на съдебния си акт. Съдът е бил длъжен да установи чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства административно-наказателното обвинение - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено, включително като надлежно обезпечи правото на защита на наказаното лице. Като не е направил необходимото, районният съд е пренебрегнал основно свое задължение, каквото е служебното разкриване на обективната истина. Това налага обжалваното решение да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе по доказателствените искания на страните и евентуално да събере необходимите доказателства, които да обсъди заедно с останалите доказателства по делото. При противоречия помежду им, съдът следва да изложи съображенията си защо едни от тях приема, а други отхвърля (чл. 305, ал. 3, изр. второ НПК).

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 14.04.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 13921/2020 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.